

Φτάσαμε και στο καλοκαίρι, πιο καλοκαίρι δεν γίνεται, αρχές Αυγούστου. Φαντάζομαι ότι άλλοι πήγαν και ήρθαν, άλλοι είναι ήδη εκεί και άλλοι κάνουν λίγες μέρες υπομονή ακόμα. Ποτέ δεν κατάλαβα πώς μπορεί το όνειρό μας να είναι οι 2-3 εβδομάδες του καλοκαιριού και μετά να περιμένουμε τον άλλο χρόνο. Θέλω να πιστεύω ότι οι ραδιοερασιτέχνες δεν το βλέπουν έτσι, ξέρω μάλιστα κάποιους (ονόματα δεν λέμε, οικογένειες δεν θίγουμε), που έτσι και δεν έχουνε βραχεία μαζί τους, δεν βλέπουνε την ώρα να γυρίσουν πίσω. Περίεργη ράτσα αυτοί οι ραδιοερασιτέχνες...

Εκεί στις αρχές του Ιουλίου θα ήτανε που μας είπαν γι' αυτή την επιστολή ραδιοερασιτεχνικού Συλλόγου απευθυνόμενη προς το ΥΠ.Μ.Ε. με αφορμή την διαβούλευση των ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής για τις ραδιοερασιτεχνικές εξετάσεις. Η επιστολή κοινοποιείτο "προς όλους άπαντες". Συλλόγους, περιοδικά, δήμους και νομαρχίες, ακόμα και προς τον Πρωθυπουργό. Εμείς βέβαια δεν πρέπει να ανήκουμε σε καμιά από τις παραπάνω κατηγορίες, μιας και δεν το πήραμε απευθείας. Ας είναι καλά ο συνάδελφος που το σκανάρισε και μας το έστειλε να ενημερωθούμε κι εμείς.

Πολλά πράγματα δεν θα πω, γιατί ήδη έχουμε επιστολές μελών που τα λένε καλύτερα, όμως διαβάζοντάς το σκέφτηκα ότι η επιστολή θα πρέπει να τους ξέφυγε, μάλλον δεν τη φυλάγανε καλά. Και σαν να μην έφτανε αυτό, πήρε και το χρίσμα συναίνεσης από Γενική Συνέλευση. Και καλά, αν ήταν προϊόν ενός Διοικητικού Συμβουλίου, θα μπορούσε να πει κανείς δεν ξέρουνε οι συγκεκριμένοι συνάδελφοι, ελπίζουμε κάποια στιγμή να έρθουνε και κάποιοι πιο γνώστες του αντικείμενου. Όμως αν προέρχεται από μια Γενική Συνέλευση, σε τι μπορεί να ελπίζει κανείς;

Ακόμα, ελπίζω να μην το διαβάσει ο Πρωθυπουργός, στον οποίο απευθύνεται, γιατί θα χάσει πάσα ιδέα περί ραδιοερασιτεχνισμού. Τόσα χρόνια προσπαθούμε να πείσουμε την πολιτεία ότι κάνουμε ένα τεχνολογικό hobby, με το οποίο αυτοεκπαιδευόμαστε και πειραματιζόμαστε αποκτώντας όλο και περισσότερες γνώσεις. Γνώσεις για τον πομποδέκτη μας, για τις βαθμίδες και διατάξεις που έχει, για τις κεραίες και την συμπεριφορά τους, για την διάδοση της ηλεκτρομαγνητικής ακτινοβολίας, για την επεξεργασία σημάτων με DSP (digital signal processing) για το SDR (software defined radio) και τόσα άλλα. Αντί για όλα αυτά, τώρα τους λέμε ότι το μόνο που θέλουμε είναι να πατάμε το κουμπί και αδιαφορούμε για τα υπόλοιπα, δηλαδή χειρισμός ενός ακόμα gadget (ραδιοερασιτεχνικός πομποδέκτης). Η δε τεχνική μας κατάρτιση θα φτάνει μέχρι του ορίου να μιμούμεθα άλλους (να "μαϊμουδιζουμε" αν θέλετε). Τι κεραία έχει ο Μήτσος, να βάλω την ίδια γιατί πάει καλά. Τι ράδιο να πάρω, σαν του Μάκη γιατί ακούγεται ωραία κ.λ.π. κ.λ.π.

Με αυτό τον τρόπο θα γίνουμε "επιστήμονες" και θα λύνουμε πρωτοβάθμιες ή δευτεροβάθμιες εξισώσεις χωρίς να ξέρουμε καν την προπαίδεια! Το όραμα του Νεοέλληνα ραδιοερασιτέχνη. Η επικέστη μορφή χαρακτηρισμού τέτοιων απόψεων είναι να τις αποκαλέσει κανείς φαιδρές. Απόψεις τέτοιες χαρακτηρίζουν άλλη κατηγορία ασχολουμένων με ραδιοσυχνότητες, σίγουρα όμως όχι "ραδιοερασιτέχνες".

Στις υπόλοιπες δραστηριότητές μας έχουμε το Field Day, βέβαια όταν θα διαβάζετε αυτές τις γραμμές θα έχει ήδη γίνει. Εφέτος ενημερώθηκα ότι εκτός των άλλων θα λάβουν μέρος και οι Ο.Ε.Α. της Ε.Ε.Ρ., πολύ καλή ιδέα. Τι καλύτερο από μια άσκηση στησίματος και λειτουργίας ραδιοερασιτεχνικών σταθμών στο ύπαιθρο χωρίς τροφοδοσία. Μπράβο σε αυτόν που το σκέφτηκε...

Εδώ και 15 μέρες περίπου ο σταθμός SZ1SV αποτελεί έναν ακόμα κόμβο του συστήματος WinLink 2000. Θα αναφερθούμε εκτενέστερα κάποια στιγμή σε αυτό το σύστημα, όμως για την ώρα αρκεί να πούμε ότι είναι ένα διεθνές σύστημα, το οποίο μπορεί μέσω Pactor στα βραχεία και packet στα VHF να παρέχει υπηρεσίες μηνυμάτων και e-mail σε απομονωμένους σταθμούς. Οι βιαστικοί ας ανατρέξουν στο www.winlink2k.org.

Τελειώνοντάς, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση με την ευκαιρία συζητήσεων που είχα πρόσφατα με συναδέλφους για κάποια πράγματα που κατάφερα να διαβάσω σε μερικά blog spot, που είναι πολύ της μόδας τελευταία και αποτελούν για μερικούς έναν τρόπο έκφρασης (κάποια είναι πραγματική απόλαυση να τα διαβάζεις, ιδίως όταν το χιούμορ είναι ένα από τα κύρια συστατικά τους). Από την άλλη μεριά, όμως, η ευχέρεια του γραπτού λόγου είναι ένα χάρισμα που δεν το έχουν όλοι. Σε αυτούς, λοιπόν, τους blog spotters, που η εύκολη και ανώδυνη κριτική είναι το μόνο πράγμα που μπορούν να προσφέρουν στο χόμπι μας, θα έλεγα ότι είναι προτιμότερο να σιωπάς όταν δεν έχεις κάτι να πεις.